

NESLUŽBENI PROČIŠĆENI TEKST

Zakon o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni

Objavljen 3. listopada 2022.

Strojno pročišćen iz: NN 128/2020, NN 114/2022

Ovo je neslužbeni pročišćeni tekst, izrađen strojno iz akata objavljenih u Narodnim novinama.
Mjerodavne su objave u Narodnim novinama. Objavljen je pod licencom CC BY 4.0.

Izvezen sa slovozakona.hr/zakon/zakon-o-upucivanju-radnika-u-republiku-hrvatsku-i-prekogranicnoj-provedbi-odluka-o-novcanoj-kazni/

Sadržaj

GLAVA I. OPĆE ODREDBE	4
Predmet Zakona	4
Usklađivanje s pravnim aktima Europske unije	4
Pojmovi	5
Rodna jednakost	7
GLAVA II. UPUĆIVANJE RADNIKA U REPUBLIKU HRVATSKU	7
Situacije upućivanja	7
1. UVJETI RADA UPUĆENOGA RADNIKA	7
Zajamčeni uvjeti rada	7
Primjena povoljnijeg prava	8
Naknada za obavljeni rad	8
Troškovi mobilnosti tijekom rada u Republici Hrvatskoj	9
Osiguranje zajamčene naknade za obavljeni rad	9
2. UPUĆENI AGENCIJSKI RADNICI	10
Uvjeti rada upućenoga agencijskog radnika	10
Strana agencija upućuje radnika domaćem korisniku	10
Strani korisnik šalje stranoga agencijskog radnika u Republiku Hrvatsku u kojoj privremeno ili povremeno posluje	11
3. TRAJANJE UPUĆIVANJA	11
Dugotrajno upućivanje	11
Prava radnika u slučaju dugotrajnoga upućivanja	11
Računanje razdoblja upućivanja	12
Zamjena radnika drugim upućenim radnikom	12
Podnošenje obavijesti o potrebi produženja razdoblja upućivanja	12
GLAVA III. ADMINISTRATIVNI ZAHTJEVI	13
1. OBVEZE STRANOG POSLODAVCA	13
Dužnost podnošenja izjave o upućivanju	13
Radnici – državljani trećih zemalja	14
Dužnost imenovanja osobe koja čuva dokumente	14
Dužnost imenovanja osobe za primanje pismena	15
Dužnost čuvanja dokumenata određeno vrijeme nakon upućivanja	15
2. SUDSKA ZAŠTITA, PRISTUP INFORMACIJAMA I ADMINISTRATIVNA SURADNJA	15
Sudska zaštita	15
Pristup informacijama	16
Administrativna suradnja	16
Međunarodna suradnja radi sprječavanja nezakonitih djelatnosti i prijevара	17
Nacionalna suradnja radi sprječavanja nezakonitih djelatnosti i prijevара	17
3. PROCJENA ČINJENICA SVOJSTVENIH UPUĆIVANJU	17
Opća procjena činjeničnih elemenata svojstvenih upućivanju radnika	17
Prava radnika kad se ne radi o upućivanju	18

Odgovornost ugovaratelja za obveze podugovaratelja prema upućenom radniku u djelatnosti graditeljstva	18
--	----

GLAVA IV. PREKOGRANIČNA PROVEDBA ODLUKA O NOVČANOJ KAZNI U PODRUČJU UPUĆIVANJA RADNIKA	19
1. SURADNJA U PREKOGRANIČNOJ PROVEDBI ODLUKA	19
Nadležna tijela Republike Hrvatske.	19
Suradnja u prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni	20
Načela uzajamne pomoći, povjerenja i priznavanja	20
Zaštita osobnih podataka	20
Način podnošenja zahtjeva.	20
2. POSTUPAK SURADNJE I OBVEZE NADLEŽNIH TIJELA	21
Obveze tijela koje podnosi zahtjev	21
Obveze tijela koje je zaprimilo zahtjev	21
Sadržaj zahtjeva na jedinstvenom obrascu	22
Razlozi za odbijanje izvršenja zahtjeva	23
Prekid postupka provedbe zahtjeva.	23
Troškovi	24
Nadležnost u sporovima	24
GLAVA V. UPRAVNI I INSPEKCIJSKI NADZOR	24
Upravni nadzor.	24
Inspekcijski nadzor	24
GLAVA VI. PREKRŠAJNE ODREDBE	25
Odredbe akata o izmjenama i odluke Ustavnog suda	28

ZAKON O UPUĆIVANJU RADNIKA U REPUBLIKU HRVATSKU I PREKOGRANIČNOJ PROVEDBI ODLUKA O NOVČANOJ KAZNI

GLAVA I. OPĆE ODREDBE

Predmet Zakona

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom, u cilju zaštite radnika, neovisno o pravu koje se primjenjuje na radni odnos upućenoga radnika, uređuju uvjeti rada i prava radnika koji je u okviru prekograničnog pružanja usluga upućen na rad na ograničeno vrijeme u Republiku Hrvatsku iz Europske unije, druge države ugovornice Europskoga gospodarskog prostora (u daljnjem tekstu: EGP), Švicarske Konfederacije ili treće zemlje, osim ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

(2) Ovim se Zakonom propisuju obveze poslodavaca te pravila i postupak uzajamne pomoći i suradnje nadležnih tijela država članica u prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni koje je donijelo nadležno tijelo ili potvrdilo upravno tijelo ili sud države članice, izrečenoj pružatelju usluga sa sjedištem u jednoj državi članici EGP-a zbog povrede prava upućenoga radnika odnosno kršenja pravila o upućivanju radnika.

(3) Ovaj se Zakon ne primjenjuje na prekograničnu provedbu novčanih kazni i drugih sankcija na temelju odluka izrečenih u kaznenim, prekršajnim, građanskim i trgovačkim stvarima na koje se primjenjuju pravni propisi kojima su u hrvatsko zakonodavstvo preuzete Okvirna odluka Vijeća 2005/214/PUP od 24. veljače 2004. o primjeni načela uzajamnog priznavanja novčanih kazni (SL L 76, 22. 3. 2005.), Uredba Vijeća br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim predmetima (SL L 12, 16. 1. 2001.) i Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (preinačena) (SL L 351, 20. 12. 2012.).

(4) Odredbe glave IV. ovoga Zakona ne primjenjuju se na upućivanja radnika iz Švicarske Konfederacije i trećih zemalja.

(5) Ovaj se Zakon ne primjenjuje na prekogranično pružanje usluga samozaposlenih osoba, rad u dvije ili više država te rad pomoraca.

Usklađivanje s pravnim aktima Europske unije

Članak 2.

Ovim se Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzimaju sljedeće direktive Europske unije:

- Direktiva 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga (SL L 18, 21. 1. 1997.)
- Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga

i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (»Uredba IMI«) (Tekst značajan za EGP) (SL L 159, 28. 5. 2014.)

– Direktiva (EU) 2018/957 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. lipnja 2018. o izmjeni Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga (Tekst značajan za EGP) (SL L 173, 9. 7. 2018. i SL L 91, 29. 3. 2019.).

Pojmovi

Članak 3.

Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1. strani poslodavac je:

– fizička ili pravna osoba, uključujući i agenciju za privremeno zapošljavanje, koja ima sjedište u državi članici Europske unije, drugoj državi ugovornici EGP-a ili u Švicarskoj Konfederaciji i koja u okviru privremenoga ili povremenoga prekograničnog pružanja usluga upućuje radnika na ograničeno vrijeme na rad u Republiku Hrvatsku ili

– fizička ili pravna osoba, uključujući agenciju za privremeno zapošljavanje, koja ima sjedište u trećoj državi i koja, na temelju višestranoga ili dvostranoga međunarodnog ugovora koji obvezuje Republiku Hrvatsku, može pružati usluge u Republici Hrvatskoj te upućuje radnika na ograničeno vrijeme na rad u Republiku Hrvatsku radi izvršenja usluge

2. upućeni radnik je radnik kojega je strani poslodavac u jednoj od situacija iz članka 5. ovoga Zakona uputio na ograničeno vrijeme na rad u Republiku Hrvatsku, koja nije država u kojoj radnik uobičajeno radi

3. država sjedišta je država članica Europske unije, druga država ugovornica EGP-a, Švicarska Konfederacija, Republika Hrvatska ili treća država na čijem teritoriju pružatelj usluge ostvaruje pravo na poslovni nastan

4. sjedište znači stalno mjesto poslovanja gdje se stvarno upravlja gospodarskom djelatnošću od strane pružatelja usluga u neodređenom razdoblju i sa stalnom infrastrukturom

5. treća država je država koja nije država članica Europske unije ili druga država ugovornica EGP-a, niti Švicarska Konfederacija

6. strana agencija je agencija za privremeno zapošljavanje koja ima sjedište u državi članici Europske unije, drugoj državi ugovornici EGP-a ili Švicarskoj Konfederaciji, a koja je prekogranično ustupila radnika korisniku koji ima sjedište u Republici Hrvatskoj ili korisniku koji privremeno posluje u Republici Hrvatskoj ili ima sjedište u trećoj državi i koja, na temelju višestranoga ili dvostranoga međunarodnog ugovora koji obvezuje Republiku Hrvatsku, može pružati usluge u Republici Hrvatskoj te je prekogranično ustupila radnika korisniku koji ima sjedište u Republici Hrvatskoj ili korisniku koji privremeno posluje u Republici Hrvatskoj

7. strani korisnik je pravna ili fizička osoba – pružatelj usluga sa sjedištem u državi članici Europske unije, drugoj državi ugovornici EGP-a ili Švicarskoj Konfederaciji ili koji ima sjedište u trećoj državi te, na temelju višestranoga ili

dvostranoga međunarodnog ugovora koji obvezuje Republiku Hrvatsku, može pružati usluge u Republici Hrvatskoj, a koji koristi rad agencijskoga radnika

8. domaća agencija je agencija za privremeno zapošljavanje koja ima sjedište u Republici Hrvatskoj

9. domaći korisnik je pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili fizička osoba registrirana u Republici Hrvatskoj za obavljanje gospodarske djelatnosti, kojoj je strana agencija za privremeno zapošljavanje uputila radnika na temelju ugovora o prekograničnom ustupanju radnika

10. domaći radnik je fizička osoba u radnom odnosu s poslodavcem koji ima sjedište u Republici Hrvatskoj odnosno fizička osoba koja se smatra radnikom u smislu općeg propisa kojim se uređuju radni odnosi u Republici Hrvatskoj

11. dodatak karakterističan za upućivanje je dodatak koji poslodavac isplaćuje radniku zbog upućivanja odnosno privremenoga izbivanja iz mjesta prebivališta, čija je svrha socijalna zaštita upućenoga radnika u državi u koju je upućen

12. država članica je država članica Europske unije odnosno druga država ugovornica EGP-a

13. država koja podnosi zahtjev je država članica u kojoj je donesena odluka iz točke 18. ovoga članka

14. država koja zaprima zahtjev je država članica kojoj je podnesen zahtjev za dostavu obavijesti o odluci o novčanoj kazni ili zahtjev za naplatu novčane kazne iz točke 19. ovoga članka

15. zahtjev za dostavu obavijesti je zahtjev nadležnoga tijela države članice da se pružatelj usluga obavijesti o odluci o novčanoj kazni iz točke 18. ovoga članka, donesenoj u državi članici koja podnosi zahtjev

16. zahtjev za naplatu je zahtjev nadležnoga tijela države članice da se u državi koja je zaprimila zahtjev izvrši izvršna odnosno pravomoćna odluka o novčanoj kazni iz točke 19. ovoga članka

17. pružatelj usluga je poslodavac, fizička ili pravna osoba koja ima sjedište u državi kojoj je zahtjev dostavljen, a koji je u okviru prekograničnoga pružanja usluga uputio radnika na rad u državu koja podnosi zahtjev

18. odluka o novčanoj kazni je odluka kojom je pružatelju usluga s poslovnim nastanom u drugoj državi članici naloženo plaćanje novčane kazne ili druge administrativne novčane sankcije ako je odluku donijelo nadležno tijelo ili potvrdilo upravno tijelo ili sud države članice za povrede propisa o zajamčnim pravima upućenoga radnika ili drugih propisa o upućivanju radnika u toj državi, a koja ne može dovesti do postupka pred sudom stvarno nadležnim za kaznene stvari

19. novčana kazna znači obvezu plaćanja novčanog iznosa utvrđenoga kao financijska sankcija odlukom iz točke 18. ovoga članka, uključujući upravne ili sudske pristojbe, druge pristojbe, troškove i naknade te druge sastavne dijelove kazne

20. prošireni kolektivni ugovor je kolektivni ugovor čija je primjena odlukom ministra nadležnoga za poslove rada proširena na sve poslodavce i radnike u

određenom području, grani ili djelatnosti na temelju općega propisa kojim se uređuju radni odnosi.

Rodna jednakost

Članak 4.

Izrazi koji se koriste u ovom Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.

GLAVA II.

UPUĆIVANJE RADNIKA U REPUBLIKU HRVATSKU

Situacije upućivanja

Članak 5.

U smislu ovoga Zakona i ako drugačije nije određeno posebnim propisom, upućivanjem se smatra ako strani poslodavac, u okviru privremenoga ili povremenoga prekograničnog pružanja usluga, na ograničeno razdoblje upućuje radnika na rad u Republiku Hrvatsku:

1. za svoj račun i pod svojim vodstvom, na temelju ugovora sklopljenoga između stranoga poslodavca i korisnika usluge u Republici Hrvatskoj kojem je usluga namijenjena, pod uvjetom da za vrijeme upućivanja između stranoga poslodavca i radnika postoji radni odnos ili
2. u svoju podružnicu ili u društvo u vlasništvu iste grupe kojoj pripada i strani poslodavac, pod uvjetom da za vrijeme upućivanja između stranoga poslodavca i radnika postoji radni odnos ili
3. ustupa radnika kao agencija za privremeno zapošljavanje korisniku sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili koji posluje u Republici Hrvatskoj, pod uvjetom da za vrijeme ustupanja postoji radni odnos između agencije za privremeno zapošljavanje i radnika.

1. UVJETI RADA UPUĆENOGA RADNIKA

Zajamčeni uvjeti rada

Članak 6.

(1) Strani poslodavac dužan je, neovisno o pravu koje se primjenjuje na radni odnos upućenoga radnika i osim ako drugo nije određeno ovim Zakonom, za vrijeme upućivanja radnika u Republiku Hrvatsku primjenjivati odredbe propisa Republike Hrvatske odnosno proširenoga kolektivnog ugovora koje se odnose na:

1. najduže trajanje radnog vremena i najkraće trajanje odmora
2. najkraće trajanje plaćenog godišnjeg odmora
3. naknadu za obavljeni rad iz članka 8. ovoga Zakona, uključujući povećanu naknadu za prekovremeni rad
4. zaštitu zdravlja i sigurnost na radu

5. zaštitne mjere za rad trudnica, žena koje su nedavno rodile odnosno doje i maloljetnih radnika
 6. uvjete ustupanja preko agencija za privremeno zapošljavanje
 7. jednako postupanje prema ženama i muškarcima i drugu zaštitu od diskriminacije
 8. dodatak ili naknadu za troškove putovanja, hrane i smještaja za vrijeme obavljanja zadatka zbog čijeg je izvršenja radnik upućen u Republiku Hrvatsku, iz članka 9. ovoga Zakona, pod uvjetom da na takav dodatak ili naknadu prema propisu odnosno proširenom kolektivnom ugovoru ima pravo domaći radnik
 9. kvalitetu smještaja u mjeri na koju ima pravo domaći radnik, ako je poslodavac prema propisu ili proširenom kolektivnom ugovoru dužan osigurati smještaj domaćem radniku koji izbiva iz svojega uobičajenoga mjesta rada.
- (2) Iznimno, na uvjete rada iz stavka 1. ovoga članka stranoga agencijskog radnika upućenoga domaćem korisniku primjenjuju se odredbe članka 11. ovoga Zakona.
- (3) Uvjeti rada iz stavka 1. točaka 2. i 3. ovoga članka i članka 11. stavka 1. ovoga Zakona neće se primjenjivati na kvalificiranoga radnika kojega je strani poslodavac uputio na rad u Republiku Hrvatsku na razdoblje kraće od osam dana ako ga strani poslodavac koji obavlja isporuku upućuje da izvrši početno sastavljanje odnosno prvo postavljanje koje je nužno za stavljanje isporučene robe u uporabu i koje je ugovoreno kao bitan sastojak ugovora o isporuci robe.
- (4) Odredba stavka 3. ovoga članka ne primjenjuje se na radnika kojega strani poslodavac upućuje u Republiku Hrvatsku zbog obavljanja svih poslova u graditeljstvu koji se odnose na izgradnju, popravljivanje, održavanje, preinake ili rušenje zgrada, a posebno poslove iskapanja, zemljanih radova, stvarnih poslova izgradnje, sastavljanja i rastavljanja prefabriciranih elemenata, postavljanja instalacija, preinaka, renoviranja, popravaka, rastavljanja, rušenja, redovitog održavanja, održavanja, ličenja i čišćenja ili poboljšanja.

Primjena povoljnijeg prava

Članak 7.

Ako su zajamčeni uvjeti rada iz članaka 6. i 11. ovoga Zakona povoljnije uređeni pravom države sjedišta stranoga poslodavca i koje se primjenjuje na radni odnos upućenoga radnika nego pravom Republike Hrvatske, na upućenoga radnika primjenjuje se za njega povoljnije pravo.

Naknada za obavljeni rad

Članak 8.

- (1) Naknadu za obavljeni rad koja se jamči upućenom radniku ako je povoljnija za radnika čine svi obvezni sastavni dijelovi naknade za obavljeni rad na koje imaju pravo svi domaći radnici prema propisu odnosno proširenom kolektivnom ugovoru, osim ako drugo nije određeno ovim Zakonom.
- (2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, strani agencijski radnik upućen korisniku sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ima pravo na naknadu za obavljeni

rad na koju ima pravo domaći agencijski radnik prema odredbama općega propisa kojim se uređuju radni odnosi u Republici Hrvatskoj, a najmanje u iznosu koji ne smije biti nepovoljniji od plaće radnika zaposlenoga kod korisnika na istim poslovima, a koju bi strani agencijski radnik ostvario da je izravno sklopio ugovor o radu s domaćim korisnikom.

(3) Naknadom za obavljeni rad iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne smatra se naknada stvarno nastalih troškova zbog i za vrijeme upućivanja, kao što su troškovi putovanja, hrane, smještaja niti davanja u naravi, a koje je domaći poslodavac dužan osigurati domaćem upućenom radniku prema zakonodavstvu Republike Hrvatske odnosno na temelju obveze koja proizlazi iz prava koje se primjenjuje na radni odnos domaćega radnika.

(4) Novčana sredstva koja se na temelju posebnog propisa kojim se uređuje rad i poslovanje dobrovoljnih mirovinskih fondova uplaćuju u zatvoreni dobrovoljni mirovinski fond radnika člana fonda ne smatraju se naknadom za obavljeni rad iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

Troškovi mobilnosti tijekom rada u Republici Hrvatskoj

Članak 9.

(1) Troškovi iz članka 6. stavka 1. točke 8. ovoga Zakona troškovi su koji nastaju ako upućeni radnik mora, u okviru i zbog obavljanja zadatka radi čijeg je izvršenja upućen u Republiku Hrvatsku, putovati do i iz redovnoga mjesta rada u Republici Hrvatskoj ili ako poslodavac privremeno šalje radnika iz redovnoga mjesta rada u Republici Hrvatskoj u drugo mjesto rada u Republici Hrvatskoj ili u drugu državu.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na naknadu troškova povezanih s početkom i krajem upućivanja iz države i natrag u državu iz koje se radnik upućuje u Republiku Hrvatsku.

Osiguranje zajamčene naknade za obavljeni rad

Članak 10.

(1) Nadležno tijelo iz članka 45. ovoga Zakona utvrđuje je li upućenom radniku osigurana naknada za obavljeni rad na koju radnik ima pravo prema odredbama ovoga Zakona.

(2) Prilikom utvrđivanja je li stvarno isplaćeni iznos naknade za obavljeni rad barem jednak iznosu naknade koju radniku upućenom u Republiku Hrvatsku treba osigurati primjenom odredbi ovoga Zakona, uspoređuje se brutoiznos stvarno isplaćene naknade i brutoiznos naknade za obavljeni rad na koju upućeni radnik ima pravo prema odredbama ovoga Zakona, a ne pojedinačni sastavni dijelovi naknade za obavljeni rad.

(3) Prilikom usporedbe iz stavka 2. ovoga članka ne uzimaju se u obzir iznosi isplaćeni upućenom radniku za prekovremeni rad, otežane uvjete rada, noćni rad, rad nedjeljom, blagdanom ili nekim drugim danom za koji je zakonom određeno da se ne radi, davanja u naravi te iznosi dodataka kojima je svrha naknada stvarno nastalih troškova zbog upućivanja koje je strani poslodavac isplatio upućenom radniku na temelju obveze koja proizlazi iz zakonodavstva države sje-

dišta poslodavca odnosno prava koje se primjenjuje na radni odnos upućenoga radnika, kao što su troškovi putovanja, hrane i smještaja, te se ti troškovi isplaćuju uz naknadu za obavljeni rad.

(4) Dodatak karakterističan za upućivanje koji je strani poslodavac iskazao kao isplatu radniku smatra se dijelom naknade za obavljeni rad, osim ako se ne isplaćuje kao naknada za stvarno nastale troškove zbog upućivanja.

(5) Ako nije moguće utvrditi koji je dio iznosa dodatka isplaćen radniku na ime naknade stvarno nastalih troškova nastalih zbog upućivanja, a koji dio na ime naknade za obavljeni rad, smatra se da je ukupni iznos isplaćen kao naknada stvarno nastalih troškova zbog upućivanja.

(6) Uplate stranoga poslodavca u dobrovoljni zatvoreni mirovinski fond u ime radnika, člana fonda, ne smatraju se naknadom za obavljeni rad i ne uzimaju se u obzir prilikom usporedbe iz stavka 2. ovoga članka.

2. UPUĆENI AGENCIJSKI RADNICI

Uvjeti rada upućenoga agencijskog radnika

Članak 11.

(1) Strana agencija dužna je, neovisno o pravu koje se primjenjuje na radni odnos agencijskoga radnika, osim ako nije povoljnije, za vrijeme upućivanja agencijskoga radnika domaćem korisniku na uvjete rada iz članka 6. stavka 1. točaka 1. do 7. ovoga Zakona primjenjivati odredbe općega propisa kojim se uređuju radni odnosi koje se primjenjuju na radnika domaće agencije ustupljenoga korisniku u Republici Hrvatskoj.

(2) Prava iz članka 6. stavka 1. točaka 8. i 9. ovoga Zakona jamče se i upućenom stranom agencijskom radniku ako je korisnik iz stavka 1. ovoga članka prema propisima Republike Hrvatske odnosno proširenom kolektivnom ugovoru dužan osigurati ta prava svojim radnicima.

Strana agencija upućuje radnika domaćem korisniku

Članak 12.

(1) Ako strana agencija upućuje radnika domaćem korisniku, korisnik je dužan, u pisanom obliku, prije sklapanja ugovora o prekograničnom ustupanju radnika, obavijestiti stranu agenciju o plaći i drugim uvjetima rada radnika zaposlenoga kod korisnika na istim poslovima, a koje bi strani agencijski radnik ostvario da je izravno sklopio ugovor o radu s korisnikom u skladu s općim propisom kojim se uređuju radni odnosi u Republici Hrvatskoj.

(2) Strana agencija smatra se u smislu ovoga Zakona poslodavcem koji je dužan u pisanom obliku potvrditi domaćem korisniku da je obaviješten o uvjetima rada iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Strana agencija dužna je upućenom agencijskom radniku osigurati uvjete rada iz članka 11. ovoga Zakona samo pod uvjetom da su povoljnije uređeni propisima odnosno primjenjivim kolektivnim ugovorima u Republici Hrvatskoj nego pra-

vom države sjedišta strane agencije koje se primjenjuje na radni odnos agencijskoga radnika.

(4) Korisnik iz stavka 1. ovoga članka ne može biti domaća agencija za privremeno zapošljavanje.

Strani korisnik šalje stranoga agencijskog radnika u Republiku Hrvatsku u kojoj privremeno ili povremeno posluje

Članak 13.

(1) Ako strani korisnik pružatelj usluga sa sjedištem u državi članici Europske unije, drugoj državi ugovornici EGP-a, Švicarskoj Konfederaciji ili u trećoj državi pošalje u Republiku Hrvatsku, u kojoj privremeno ili povremeno posluje, stranoga agencijskog radnika, u smislu ovoga Zakona strana agencija smatra se poslodavcem koji upućuje radnika.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, strani korisnik pružatelj usluga smatra se poslodavcem u odnosu na obveze u području zaštite zdravlja i sigurnosti radnika.

(3) Ako su uvjeti rada iz članka 11. ovoga Zakona povoljnije uređeni pravom države sjedišta strane agencije i koje se primjenjuje na radni odnos odnosno propisima države sjedišta pružatelja usluga korisnika nego propisima odnosno primjenjivim kolektivnim ugovorima u Republici Hrvatskoj, strana agencija je na agencijskoga radnika dužna primijeniti za radnika povoljnije pravo.

3. TRAJANJE UPUĆIVANJA

Dugotrajno upućivanje

Članak 14.

(1) Ako stvarno trajanje upućivanja radnika zbog obavljanja istoga zadatka u Republici Hrvatskoj prijeđe 12 mjeseci, to se smatra dugotrajnim upućivanjem, osim ako drugačije nije određeno ovim Zakonom.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ako je strani poslodavac obavijestio o potrebi produženja razdoblja upućivanja pod uvjetima i na način propisan člankom 18. ovoga Zakona, dugotrajnim upućivanjem smatrat će se ako stvarno trajanje upućivanja radnika zbog obavljanja istoga zadatka u Republici Hrvatskoj prijeđe 18 mjeseci.

Prava radnika u slučaju dugotrajnoga upućivanja

Članak 15.

(1) U slučaju dugotrajnoga upućivanja strani poslodavac dužan je, od prvoga dana nakon isteka roka iz članka 14. ovoga Zakona, na dugotrajno upućenoga radnika primijeniti, uz zajamčene uvjete rada i prava iz članka 6. ovoga Zakona, i sve druge uvjete rada koji se prema propisu odnosno proširenom kolektivnom ugovoru obvezno primjenjuju na domaće radnike.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, u slučaju dugotrajnoga upućivanja strani poslodavac nije dužan primjenjivati odredbe propisa ili proširenoga kolektivnog ugovora kojima se uređuje postupak, uvjeti i administrativne obveze prilikom

sklapanja i prestanka ugovora o radu, zabrana tržišnoga natjecanja te sustav dobrovoljnoga mirovinskog osiguranja na temelju individualne kapitalizirane štednje.

(3) Strani poslodavac dužan je upućenom radniku osigurati uvjete rada iz stavka 1. ovoga članka ako su povoljnije uređeni propisima odnosno proširenim kolektivnim ugovorom u Republici Hrvatskoj nego zakonodavstvom države sjedišta stranoga poslodavca i koje se primjenjuje na radni odnos.

Računanje razdoblja upućivanja

Članak 16.

(1) Početak i kraj razdoblja upućivanja računa se od dana navedenoga u izjavi o upućivanju, a po potrebi ili u slučaju sumnje u obzir mogu biti uzeti i datum početka i kraja upućivanja iz potvrde nadležnoga tijela o obuhvaćenosti radnika inozemnim sustavom socijalnog osiguranja za vrijeme upućivanja odnosno podatak o državi ili državama u kojima treba obavljati rad u inozemstvu te podatak o početku i trajanju rada u drugoj državi iz ugovora o radu ili drugoga akta kojim je zasnovan radni odnos, osim ako posebnim propisom nije određeno drugačije.

(2) Ako se zbog neslaganja podataka iz stavka 1. ovoga članka ne može sa sigurnošću utvrditi početak razdoblja upućivanja, početkom razdoblja upućivanja smatrat će se podatak o najranijem početku upućivanja.

Zamjena radnika drugim upućenim radnikom

Članak 17.

(1) Ako je tijekom trajanja upućivanja radnik zamijenjen drugim upućenim radnikom koji obavlja isti zadatak na istom mjestu, razdoblja upućivanja pojedinačnih upućenih radnika kumulativno se uračunavaju u ukupno trajanje razdoblja upućivanja, osim ako posebnim propisom nije određeno drugačije.

(2) Prilikom procjene radi li se o zamjeni radnika na istom zadatku ili o novom upućivanju, u obzir se uzima priroda usluge koja se pruža odnosno posao koji se obavlja, mjesta obavljanja rada, ugovor na temelju kojega se radnik upućuje te druge činjenice nužne za procjenu u svakom pojedinom slučaju upućivanja.

(3) Ako se zbog kumulativnoga uračunavanja iz stavka 1. ovoga članka ispune uvjeti za dugotrajno upućivanje, odredba članka 15. ovoga Zakona primijenit će se na uvjete rada i prava upućenoga radnika koji obavlja rad u trenutku ispunjavanja kriterija za dugoročno upućivanje.

Podnošenje obavijesti o potrebi produženja razdoblja upućivanja

Članak 18.

(1) Prije isteka stvarnoga trajanja upućivanja radnika od 12 mjeseci strani poslodavac može obavijestiti nadležno tijelo iz članka 45. stavka 1. ovoga Zakona o potrebi produženja razdoblja upućivanja radnika na istom zadatku u Republici Hrvatskoj, uz obrazloženje opravdanoga povoda za produženje.

(2) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka strani poslodavac može poslati samo jednom, najranije dva mjeseca, a najkasnije mjesec dana prije isteka stvarnoga trajanja upućivanja od 12 mjeseci, elektroničkim putem, korištenjem aplikacije

dostupne na mrežnoj stranici državne upravne organizacije koja obavlja inspekcijske poslove u području rada i zaštite na radu prema posebnom propisu te ministarstva nadležnoga za poslove rada.

(3) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati podatke o poslodavcu, radniku na kojega se produženje odnosi, oznaku ili datum prve podnesene izjave o upućivanju koja sadrži početak razdoblja upućivanja, datum isteka roka od 12 mjeseci stvarnog trajanja upućivanja, opis usluge odnosno rada zbog čijeg je izvršenja radnik upućen te obrazloženje opravdanoga povoda za produženje.

(4) Nakon primitka obavijesti nadležno će tijelo iz članka 45. stavka 1. ovoga Zakona putem elektroničke aplikacije iz stavka 2. ovoga članka, najkasnije u roku od 15 dana od primitka obavijesti, potvrditi produženje razdoblja upućivanja za dodatnih šest mjeseci od isteka roka od 12 mjeseci stvarnoga trajanja upućivanja radnika.

(5) Obavijest o potrebi produženja razdoblja upućivanja za radnika podnesena prije ili nakon isteka roka iz stavka 2. ovoga članka ili podnesena za radnika zbog obavljanja drugoga zadatka neće biti potvrđena.

(6) U slučaju potvrđenoga produženja upućivanja iz stavka 1. ovoga članka radnik će se smatrati dugotrajno upućenim od prvoga dana nakon isteka roka od 18 mjeseci stvarnoga trajanja upućivanja radnika.

GLAVA III.

ADMINISTRATIVNI ZAHTJEVI

1. OBVEZE STRANOG POSLODAVCA

Dužnost podnošenja izjave o upućivanju

Članak 19.

(1) Strani poslodavac koji ima sjedište u državi članici Europske unije, drugoj državi ugovornici EGP-a ili Švicarskoj Konfederaciji dužan je prije početka upućivanja podnijeti potpunu i točnu izjavu o upućivanju, osim za vozača u sektoru cestovnoga prometa.

(2) Strani poslodavac koji ima sjedište u trećoj državi dužan je prije početka upućivanja podnijeti potpunu i točnu izjavu o upućivanju, osim za vozača u sektoru cestovnoga prometa.

(3) Izjava iz stavaka 1. i 2. ovoga članka podnosi se elektroničkim putem državnoj upravnoj organizaciji koja obavlja inspekcijske poslove u području rada i zaštite na radu prema posebnom propisu, korištenjem aplikacije dostupne na mrežnoj stranici toga tijela državne uprave i ministarstva nadležnoga za poslove rada.

(4) Poslodavac iz stavaka 1. i 2. ovoga članka dužan je tijekom trajanja upućivanja, a najkasnije u roku od tri dana, prijaviti svaku promjenu podataka u izjavi o upućivanju.

(5) Sadržaj, oblik i izgled izjave o upućivanju iz stavaka 1. i 2. ovoga članka te način prijave promjene podataka iz stavka 4. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar nadležan za poslove rada.

Radnici – državljani trećih zemalja

Članak 20.

(1) Državljanin treće zemlje zakonito zaposlen kod stranoga poslodavca sa sjedištem u državi članici Europske unije, drugoj državi ugovornici EGP-a ili Švicarskoj Konfederaciji, a koji je upućen na rad u Republiku Hrvatsku na razdoblje dulje od 90 dana dužan je regulirati privremeni boravak u svrhu rada upućenoga radnika u skladu s posebnim propisom kojim se uređuje ulazak, boravak i rad stranaca u Republici Hrvatskoj.

(2) Radnik državljanin treće zemlje koji kao izvršitelj usluga u ime ili za svog poslodavca koji nema pravo poslovnog nastana u državi ugovornici EGP-a obavlja uslugu na temelju ugovora o pružanju usluga koji je sklopio njegov poslodavac dužan je regulirati dozvolu za boravak i rad u skladu s posebnim propisom kojim se uređuje ulazak, boravak i rad stranaca u Republici Hrvatskoj.

(3) Za radnika državljanina treće zemlje strani je poslodavac dužan u izjavi o upućivanju iz članka 19. ovoga Zakona potvrditi da je upućeni radnik zakonito zaposlen prema propisima države u kojoj strani poslodavac ima sjedište.

(4) Korisnik u Republici Hrvatskoj kojem je usluga namijenjena ne smije dozvoliti obavljanje usluge odnosno koristiti rad upućenoga radnika ako zna ili je mogao znati da upućeni radnik nije zakonito zaposlen kod stranoga poslodavca.

(5) Pružatelj usluga poslodavac sa sjedištem u trećoj zemlji ne smije biti stavljen u povoljniji položaj od pružatelja usluga koji ima sjedište u državi članici Europske unije, drugoj državi ugovornici EGP-a ili u Švicarskoj Konfederaciji.

Dužnost imenovanja osobe koja čuva dokumente

Članak 21.

(1) Strani poslodavac dužan je u izjavi iz članka 19. ovoga Zakona ovlastiti i imenovati osobu koja će tijekom razdoblja upućivanja, na mjestu rada ili drugom jasno određenom i dostupnom mjestu u Republici Hrvatskoj, čuvati te na zahtjev nadležnoga tijela dati na uvid, u papirnatom ili elektroničkom obliku, dokumente iz stavka 3. ovoga članka.

(2) Strani poslodavac dužan je osobi iz stavka 1. ovoga članka dati potpisanu, pisanu potvrdu o njezinu ovlaštenju, a imenovana osoba je potvrdu dužna predložiti na zahtjev nadležnoga tijela.

(3) Dokumenti iz stavka 1. ovoga članka su preslika ugovora o radu ili drugoga akta kojim je zasnovan radni odnos, obračun plaće iz kojeg su vidljivi svi elementi i način utvrđivanja iznosa plaće, dokaz o isplati plaće, evidencija radnog vremena iz koje je vidljiv početak, trajanje i završetak radnoga vremena, potvrda nadležnoga tijela o obuhvaćenosti radnika inozemnim sustavom socijalnog osiguranja u razdoblju upućivanja, dokumentacija iz područja zaštite zdravlja i sigurnosti na radu, za svakog upućenog radnika državljanina treće zemlje radna dozvola ili drugi akt kojim se dokazuje da je radnik zakonito zaposlen, a koji je izdala država članica Europske unije, druga država ugovornica EGP-a, Švicarska Konfederacija ili treća država na čijem teritoriju pružatelj usluge ostvaruje pravo na poslovni nastan te ostali dokazi potrebni za kontrolu i nadzor, osim ako posebnim propisom nije određeno drugačije.

(4) Strani poslodavac dužan je na zahtjev nadležnih tijela dostaviti prijevod dokumenata iz stavaka 2. i 3. ovoga članka i članka 22. stavka 2. ovoga Zakona na hrvatski jezik i pružiti im sve ostale potrebne i zatražene informacije.

Dužnost imenovanja osobe za primanje pismena

Članak 22.

(1) Strani poslodavac dužan je u izjavi iz članka 19. ovoga Zakona imenovati osobu za kontakt u Republici Hrvatskoj koja će za vrijeme upućivanja biti ovlaštena, u ime i za račun poslodavca, surađivati s nadležnim tijelima te po potrebi primati i slati dokumente, zahtjeve, obavijesti i ostala pismena.

(2) Strani poslodavac dužan je osobi iz stavka 1. ovoga članka dati potpisanu, pisanu potvrdu o njezinu ovlaštenju, a imenovana osoba potvrdu je dužna predložiti na zahtjev nadležnoga tijela.

Dužnost čuvanja dokumenata određeno vrijeme nakon upućivanja

Članak 23.

Strani poslodavac dužan je nakon završetka upućivanja čuvati dokumente o upućivanju iz članaka 21. i 22. ovoga Zakona u razdoblju od dvije godine od završetka upućivanja te ih dostaviti nadležnim tijelima Republike Hrvatske na njihov zahtjev, u roku od mjesec dana od dana dostave zahtjeva, osim ako posebnim propisom nije određeno drugačije.

2. SUDSKA ZAŠTITA, PRISTUP INFORMACIJAMA I ADMINISTRATIVNA SURADNJA

Sudska zaštita

Članak 24.

(1) Upućeni radnik koji smatra da mu je za vrijeme upućivanja povrijeđeno neko pravo zajamčeno ovim Zakonom može radi zaštite i ostvarivanja tih prava protiv stranoga poslodavca pokrenuti odgovarajući postupak pred nadležnim sudom, državnim tijelima ili pravnim osobama s javnim ovlastima u Republici Hrvatskoj.

(2) Upućeni radnik može i nakon prestanka radnoga odnosa s poslodavcem pokrenuti postupak iz stavka 1. ovoga članka u odnosu na prava zajamčena ovim Zakonom.

(3) Upućeni radnik koji je pokrenuo postupak zaštite prava iz stavka 1. ovoga članka ne smije zbog toga biti stavljen u nepovoljniji položaj od drugih radnika zaposlenih kod poslodavca niti ta okolnost smije štetno utjecati na ostvarenje njegovih prava iz radnoga odnosa.

(4) U postupku zaštite prava iz stavka 1. ovoga članka upućenoga radnika ili poslodavca po njegovu ovlaštenju mogu zastupati osobe ovlaštene za pružanje pravne pomoći odnosno udruge ili druge organizacije, uključujući na strani radnika i sindikat, koje su za to ovlaštene u skladu s posebnim propisima.

Pristup informacijama

Članak 25.

(1) Ministarstvo nadležno za poslove rada osigurat će, u suradnji s drugim nadležnim tijelima, da su kontakti svih nadležnih tijela te opća, cjelovita i jasna informacija o propisima u njihovoj nadležnosti i kolektivnim ugovorima primjenjivima na uvjete rada i zapošljavanja i njihovoj zaštiti dostupni svim zainteresiranim na jedinstvenoj mrežnoj stranici, na lako pristupačan i jasan način bez naknade, na hrvatskom i engleskom jeziku.

(2) Okolnost da na mrežnoj stranici iz stavka 1. ovoga članka nisu navedene opće informacije o uvjetima rada koji se primjenjuju na upućenoga radnika prema odredbama ovoga Zakona bit će uzeta u obzir prilikom određivanja visine kazne pružatelju usluge zbog nepoštovanja tih uvjeta rada, u mjeri u kojoj je to potrebno da bi se osigurala proporcionalnost kazne.

(3) Postojanje okolnosti iz stavka 2. ovoga članka ne utječe na ostvarivanje prava koja se jamče upućenom radniku ovim Zakonom.

Administrativna suradnja

Članak 26.

(1) U situacijama upućivanja i zbog zaštite prava upućenog radnika nadležna će tijela u okviru svojih nadležnosti, bez nepotrebnih odgađanja i bez naknade, osigurati pomoć i potrebnu uzajamnu administrativnu suradnju s nadležnim tijelima drugih država članica Europske unije odnosno drugim državama ugovornicama EGP-a.

(2) Pomoć i administrativna suradnja iz stavka 1. ovoga članka sastoji se od slanja i primanja obrazloženih zahtjeva za pružanje pomoći i informacija, provjera informacija i relevantnih podataka o poslodavcima i radnicima vezanim za situaciju upućivanja, razmjene podataka o primjenjivu zakonodavstvu, po potrebi slanja i dostavljanja dokumenata te obavijesti o izrečenoj novčanoj administrativnoj kazni ili zahtjeva za naplatu novčanih administrativnih kazni.

(3) U slučaju teškoća ili nemogućnosti ispunjavanja obveza iz stavka 2. ovoga članka nadležno će tijelo o tome bez odgađanja obavijestiti nadležno tijelo koje je uputilo zahtjev za informaciju, pružanje pomoći ili drugi oblik suradnje.

(4) O postojanju trajnijega problema u suradnji s nekom od država članica Europske unije, drugom državom ugovornicom EGP-a ili tijelima Europske unije u razmjeni informacija ili ustrajnoga odbijanja dostave informacije bez prihvatljivoga valjanog obrazloženja nadležno tijelo koje je zatražilo pomoć ili suradnju obavijestit će Europsku komisiju.

(5) U situacijama iz stavka 1. ovoga članka nadležno tijelo može u svakom slučaju upućivanja i za svakoga poslodavca zatražiti od nadležnih tijela države u kojoj poslodavac ima sjedište potrebne informacije o zakonitosti poslovnoga nastana poslodavca te poštivanju važećih propisa i svih obveza poslodavca koje proizlaze iz upućivanja radnika ili po takvome zahtjevu pružiti informaciju.

(6) Uzajamna pomoć i administrativna suradnja iz stavka 1. ovoga članka provodit će se putem Informacijskoga sustava unutarnjeg tržišta (IMI), uspostavljenoga Uredbom (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem informacijskoga

sustava unutarnjeg tržišta (»Uredba IMI«) te, po potrebi, i bilateralnim putem i u skladu s propisima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka i slobodan prijenos takvih podataka.

(7) U slučajevima obrazloženoga zahtjeva za hitnu provjeru zakonitosti poslovnoga nastana poslodavca i dostavu podataka dostupnih u službenim evidencijama ili javnim registrima nadležno tijelo dužno je informaciju dostaviti tijelu koje ju je zatražilo u roku od najkasnije dva radna dana od primitka zahtjeva.

(8) Informacije zaprimljene ili razmijenjene u okviru pružanja pomoći i administrativne suradnje iz stavka 1. ovoga članka mogu se koristiti samo u svrhe i u odnosu na predmet za koje su zatražene.

Međunarodna suradnja radi sprječavanja nezakonitih djelatnosti i prijevara

Članak 27.

(1) Radi sprječavanja i kažnjavanja prekograničnih prijevara i nezakonitih djelatnosti te zaštite prava radnika u situacijama upućivanja nadležna tijela Republike Hrvatske u okviru svojih nadležnosti surađuju i mogu provoditi zajedničke aktivnosti s nadležnim tijelima Europske unije, a ako se ocijeni da postoji potreba i zajednički interes, i s nadležnim tijelima drugih država članica Europske unije odnosno drugih država ugovornica EGP-a.

(2) Ako tijelo koje je zaprimilo zahtjev za informaciju tom informacijom ne raspolaze, zatražit će dostavu informacije od nadležnoga tijela koje ima informaciju i koje ju je dužno dostaviti.

Nacionalna suradnja radi sprječavanja nezakonitih djelatnosti i prijevara

Članak 28.

Ministarstvo nadležno za poslove rada, državna upravna organizacija koja prema posebnom propisu obavlja inspekcijske poslove u području rada i zaštite na radu, druga tijela državne uprave u čijem je djelokrugu obavljanje inspekcijskoga nadzora nad provedbom posebnih propisa kojima se uređuju radni odnosi odnosno uvjeti rada, tijela nadležna za provedbu uredbi Europske unije o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, ministarstvo nadležno za unutarnje poslove i ministarstvo nadležno za porezni sustav u okviru svojih nadležnosti dužni su međusobno surađivati i pružati potrebne informacije radi sprječavanja nezakonitih djelatnosti i prijevara u području upućivanja radnika.

3. PROCJENA ČINJENICA SVOJSTVENIH UPUĆIVANJU

Opća procjena činjeničnih elemenata svojstvenih upućivanju radnika

Članak 29.

(1) Ako tijekom inspekcijskoga nadzora nadležno tijelo iz članka 45. ovoga Zakona posumnja da nije riječ o upućivanju, izvršit će kontrolu i inspekcijski nadzor na temelju opće procjene činjeničnih elemenata svojstvenih za upućivanje i nužnih za poštivanje pravila koja se primjenjuju na upućivanje, prava upućenog radnika i obveze poslodavaca.

(2) Opća procjena iz stavka 1. ovoga članka mora biti prilagođena svakom posebnom slučaju, uzimajući u obzir posebnost svake situacije upućivanja, te se odnosi osobito na procjenu privremenosti rada upućenog radnika odnosno privremenosti poduzimanja gospodarskih aktivnosti stranog poslodavca u Republici Hrvatskoj.

(3) Prilikom inspekcijskoga nadzora mora se poštivati načelo nediskriminacije i proporcionalnosti.

(4) Odredbe članaka 26. i 27. ovoga Zakona primjenjuju se na pružanje uzajamne pomoći i administrativne suradnje između tijela nadležnih za inspekcijski nadzor i nadležnih tijela u drugim državama članicama Europske unije odnosno drugim državama ugovornicama EGP-a.

(5) Ako nadležno tijelo iz članka 45. ovoga Zakona u obavljanju kontrole i nadzora utvrdi činjenice koje mogu ukazivati na nepoštivanje pravila koja se primjenjuju na upućivanje, prava upućenoga radnika i obveze poslodavaca, o tome će bez odgađanja obavijestiti nadležno tijelo države u kojoj strani poslodavac ima sjedište.

(6) Način postupanja inspektora prilikom opće procjene činjeničnih elemenata iz stavka 1. ovoga članka razrađuje pravilnikom ministar nadležan za poslove rada.

Prava radnika kad se ne radi o upućivanju

Članak 30.

(1) Ako nadležno tijelo iz članka 45. ovoga Zakona, nakon utvrđivanja činjeničnoga stanja, utvrdi da se ne radi o upućivanju, odnosno upućenom radniku, pravo mjerodavno za ugovor o radu određuje se u skladu s Uredbom (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I), (SL L L 177, 4. 7. 2008.).

(2) Ako se nakon opće procjene iz članka 29. ovoga Zakona utvrdi da je pružatelj usluga nepravilno ili u namjeri prijevare prikazao da je riječ o situaciji upućivanja, odnosno upućenom radniku, a zbog primjene pravila iz odredbe stavka 1. ovoga članka postoji sukob prava koje se primjenjuje na ugovor o radu i hrvatskoga nacionalnog zakonodavstva, primjena mjerodavnoga prava ne može dovesti do umanjenja prava radnika odnosno primjene uvjeta rada nepovoljnijih od onih koja se ovim Zakonom jamče upućenom radniku.

Odgovornost ugovaratelja za obveze podugovaratelja prema upućenom radniku u djelatnosti graditeljstva

Članak 31.

(1) Ugovaratelj solidarno odgovara za obveze koje podugovaratelj kao poslodavac ima prema svojem upućenom radniku, za potraživanja na ime dospjele, a neisplaćene naknade za obavljeni rad, na koju upućeni radnik ima pravo u skladu s odredbom članka 8. ovoga Zakona.

(2) Upućeni radnik kojem podugovaratelj kao poslodavac nije na dan dospelosti isplatio naknadu za obavljeni rad ili dio naknade za obavljeni rad iz stavka 1. ovoga članka može od ugovaratelja zahtijevati isplatu te naknade nakon isteka roka u kojem je poslodavac sa sjedištem u Republici Hrvatskoj domaćem radni-

ku, prema općem propisu kojim se uređuju radni odnosi, dužan dostaviti obračun plaće koju mu je dužan isplatiti.

(3) Odgovornost ugovaratelja iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje se na ugovorni odnos ugovaratelja i podugovaratelja nastao na temelju ugovora o pružanju usluga u jednoj ili više djelatnosti graditeljstva prema važećoj Nacionalnoj klasifikaciji djelatnosti.

(4) Sudska zaštita iz članka 24. ovoga Zakona primjenjuje se i na odgovornost ugovaratelja iz stavka 1. ovoga članka, neovisno o sjedištu ugovaratelja.

(5) Ugovaratelj se oslobađa odgovornosti iz stavka 1. ovoga članka ako je poduzeo sve odgovarajuće radnje kako bi od svoga podugovaratelja zatražio i dobio prije početka odnosno tijekom trajanja upućivanja:

1. presliku izjave podugovaratelja o upućivanju radnika i svih njezinih naknadnih izmjena
2. popis svih radnika zaposlenih na izvršavanju ugovora o pružanju usluga između ugovaratelja i podugovaratelja
3. za svakog pojedinog radnika iz točke 2. ovoga stavka: identifikacijski podatak radnika, datum rođenja, opis posla, državljanstvo, datum početka i završetka upućivanja, mjesto upućivanja, redovno radno vrijeme, uključujući i prekovremene sate te bruto mjesečnu plaću
4. pisano jamstvo podugovaratelja da će, kao poslodavac, upućenom radniku isplatiti plaću u roku i iznosu koji mu pripada tijekom upućivanja
5. za vrijeme trajanja ugovora između ugovaratelja i podugovaratelja, za svakog pojedinog upućenog radnika najmanje jednom mjesečno: evidenciju radnog vremena, evidenciju plaća, obračun plaće iz kojeg su jasno vidljivi svi podaci o kojima ovisi iznos plaće te iznos plaće po tim osnovama, novčana jedinica u kojoj se plaća isplaćuje te dokaz o izvršenoj uplati plaće u roku i iznosu na koji radnik ima pravo tijekom upućivanja.

(6) U smislu ovoga članka podugovarateljem se smatra pružatelj usluga koji upućuje radnike na temelju ugovora o pružanju usluga sklopljenoga s ugovarateljem, a kojim se obvezuje izvršiti sve ili dio radova odnosno usluga za čije se izvođenje ili pružanje obvezao ugovaratelj.

GLAVA IV.

PREKOGRANIČNA PROVEDBA ODLUKA O NOVČANOJ KAZNI U PODRUČJU UPUĆIVANJA RADNIKA

1. SURADNJA U PREKOGRANIČNOJ PROVEDBI ODLUKA

Nadležna tijela Republike Hrvatske

Članak 32.

(1) Državna upravna organizacija koja prema posebnom propisu obavlja inspekcijske poslove u području rada i zaštite na radu nadležna je za podnošenje odnosno zaprimanje i postupanje po zahtjevu iz članka 33. ovoga Zakona, osim ako drugačije nije određeno ovim Zakonom.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, u pitanjima koja su uređena ovim Zakonom, u okviru svoga djelokruga, za podnošenje zahtjeva iz članka 33. ovoga Zakona nadležna su druga tijela državne uprave u čijem je djelokrugu, u skladu s posebnim propisom, obavljanje poslova inspekcijskoga nadzora nad provedbom posebnih propisa kojima se uređuju radni odnosi odnosno uvjeti rada.

(3) Nadležno tijelo za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima pružatelja usluga radi naplate novčane kazne iz članka 3. točke 19. ovoga Zakona je Financijska agencija.

Suradnja u prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni

Članak 33.

Nadležno tijelo države članice može nadležnom tijelu države članice u kojoj pružatelj usluga ima sjedište podnijeti zahtjev:

1. za dostavu pružatelju usluga obavijesti o odluci o novčanoj kazni iz članka 3. točke 18. ovoga Zakona ili
2. za naplatu novčane kazne iz članka 3. točke 19. ovoga Zakona.

Načela uzajamne pomoći, povjerenja i priznavanja

Članak 34.

Načela uzajamne pomoći, povjerenja i priznavanja zahtjeva temelj su suradnje nadležnih tijela država članica prilikom postupanja po zahtjevu iz članka 33. ovoga Zakona.

Zaštita osobnih podataka

Članak 35.

Na prosljeđivanje i zaštitu osobnih podataka razmijenjenih tijekom suradnje iz članka 33. ovoga Zakona primjenjuju se propisi kojima se uređuje zaštita osobnih podataka.

Način podnošenja zahtjeva

Članak 36.

(1) Uzajamna pomoć i administrativna suradnja između nadležnih tijela država članica provodi se putem Informacijskoga sustava unutarnjeg tržišta (IMI), uspostavljenoga Uredbom (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem informacijskoga sustava unutarnjeg tržišta (»Uredba IMI«).

(2) Zahtjevi iz članka 33. ovoga Zakona i ostali dokumenti koji se odnose na prekograničnu provedbu novčanih kazni te ostale informacije razmjenjuju se elektroničkim putem na za to utvrđenim jedinstvenim obrascima, na način i u skladu s pravilima elektroničkoga informacijskog sustava iz stavka 1. ovoga članka.

2. POSTUPAK SURADNJE I OBVEZE NADLEŽNIH TIJELA

Obveze tijela koje podnosi zahtjev

Članak 37.

- (1) Zahtjev iz članka 33. ovoga Zakona nadležno tijelo iz članka 32. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona podnijet će samo ako ne može dostaviti pružatelju usluga obavijest o odluci o novčanoj kazni ili ne može naplatiti novčanu kaznu.
- (2) Zahtjev iz članka 33. ovoga Zakona nadležno tijelo iz stavka 1. ovoga članka podnijet će samo ako temelj tražbine, odluka o novčanoj kazni ili novčana kazna nije u postupku osporavanja odnosno zahtjev koji se ne može osporiti redovnim pravnim lijekom.
- (3) Nadležno tijelo koje podnosi zahtjev za naplatu novčane kazne dužno je putem elektroničkoga sustava iz članka 36. ovoga Zakona uz zahtjev priložiti presliku izvornika ili ovjerene preslike izvršne odluke o novčanoj kazni ili sažetka te odluke koja se smatra ovršnom ispravom za naplatu novčane kazne te će priložiti i druge dokumente koji se odnose na obvezu plaćanja i novčanu kaznu izdane u državi koja podnosi zahtjev.

Obveze tijela koje je zaprimilo zahtjev

Članak 38.

- (1) Nadležno tijelo iz članka 32. stavka 1. ovoga Zakona koje je zaprimilo zahtjev iz članka 33. ovoga Zakona, rukovodeći se načelima uzajamne pomoći, povjerenja i priznavanja, priznat će zahtjev bez dodatnih službenih radnji odnosno posebne odluke o priznanju i najkasnije u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva dostaviti obavijest o odluci o novčanoj kazni ili naplatiti novčanu kaznu, osim u slučaju iz članka 40. ovoga Zakona.
- (2) S priznatim zahtjevom države članice iz članka 33. ovoga Zakona postupit će se na isti način na koji bi se postupalo s odlukom o novčanoj kazni koju je donijelo za to nadležno tijelo u Republici Hrvatskoj.
- (3) Dostava obavijesti o odluci o novčanoj kazni i zahtjev za naplatu novčane kazne imaju isti pravni učinak kao da ih je poduzela odnosno izdala država koja podnosi zahtjev.
- (4) Odluka nadležnoga tijela države koja je podnijela zahtjev kojom se izriče novčana kazna iz članka 3. točke 18. ovoga Zakona smatra se ovršnom ispravom.
- (5) Jedinstveni obrazac zahtjeva za naplatu novčane kazne iz članka 36. ovoga Zakona, koji sadržajem upućuje na ovršnu ispravu iz stavka 4. ovoga članka, smatra se jedinstvenom ovršnom ispravom i temelj je za provedbu naplate novčane kazne u Republici Hrvatskoj.
- (6) Nadležno tijelo iz članka 32. stavka 1. ovoga Zakona utvrdit će ukupan iznos novčane kazne u eurima, prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan donošenja odluke o novčanoj kazni, te nalog za provedbu ovrhe i jedinstveni obrazac zahtjeva za naplatu novčane kazne dostaviti nadležnom tijelu iz članka 32. stavka 3. ovoga Zakona, koje je dužno postupiti kao s nalogom za naplatu na novčanim sredstvima donesenom u postupku za izvršenje odluka u prekršajnom postupku.

(7) Nalog za provedbu ovrhe iz stavka 6. ovoga članka sadržava najmanje sljedeće podatke: naziv tijela koje izdaje nalog, naziv odnosno ime i prezime pružatelja usluga, osobni identifikacijski broj ili drugi identifikacijski broj ili identifikacijski podatak pružatelja usluga, sjedište ili adresu pružatelja usluga, ukupan iznos novčane kazne, oznaku odluke o novčanoj kazni i jedinstvenog obrasca zahtjeva za naplatu novčane kazne te datum njihova donošenja, nalog za naplatu u korist državnoga proračuna Republike Hrvatske, datum izračuna i potpis ovlaštene osobe.

(8) Neovisno o radnjama koje istodobno poduzima za naplatu novčane kazne, uz zahtjev za naplatu izrečene novčane kazne nadležno tijelo iz članka 32. stavka 1. ovoga Zakona dostavit će pružatelju usluga dokumente iz članka 37. stavka 3. ovoga Zakona, najkasnije u roku od petnaest dana od primitka zahtjeva, prilikom čega će upozoriti pružatelja usluga da, od dana kad je zaprimljen zahtjev za naplatu novčane kazne, pružatelj usluga novčanu kaznu može uplatiti samo u državni proračun Republike Hrvatske.

(9) Nemogućnost izvršenja dostave pružatelju usluge iz stavka 8. ovoga članka ne utječe na provedbu ovrhe.

(10) Nadležno tijelo iz članka 32. stavka 1. ovoga Zakona dužno je u roku primjerenom izvršenju obveze obavijestiti nadležno tijelo države koja je podnijela zahtjev o poduzetim radnjama, osobito o datumu dostave odluke pružatelju usluga ili podnošenju naloga za provedbu ovrhe.

(11) Nadležno tijelo iz članka 32. stavka 1. ovoga Zakona može podatke o pružatelju usluga utvrditi uvidom u odgovarajuće registre, evidencije ili izvore službenih podataka, poštujući pritom propise o zaštiti osobnih podataka.

Sadržaj zahtjeva na jedinstvenom obrascu

Članak 39.

(1) Zahtjev nadležnoga tijela države članice za dostavu obavijesti o odluci o novčanoj kazni i zahtjev za naplatu novčane kazne, podnesen na jedinstvenom obrascu iz članka 36. ovoga Zakona, sadrži najmanje sljedeće podatke:

1. naziv odnosno ime i prezime, poznato sjedište ili adresu te ostale važne podatke ili informacije potrebne za identifikaciju pružatelja usluge
 2. sažetak činjeničnog stanja, okolnosti i opis povrede prava upućenog radnika odnosno kršenja pravila o upućivanju te odgovarajuće propise koji se primjenjuju
 3. odluku o novčanoj kazni koja dopušta izvršenje u državi koja podnosi zahtjev i sve druge važne informacije ili dokumente, uključujući one sudske prirode, koji se odnose na temelj tražbine i novčanu kaznu
 4. naziv, adresu i druge podatke za kontakt nadležnoga tijela koje je donijelo odluku o novčanoj kazni i, ako se razlikuju, nadležnoga tijela kod kojeg se mogu dobiti daljnje informacije o novčanoj kazni ili mogućnostima odnosno pravnim sredstvima osporavanja obveze plaćanja ili odluke o novčanoj kazni.
- (2) Zahtjev za dostavu obavijesti o odluci o novčanoj kazni treba sadržavati, uz podatke iz stavka 1. ovoga članka, svrhu obavijesti i rok unutar kojega se mora provesti.

(3) Zahtjev za naplatu novčane kazne, uz podatke iz stavka 1. ovoga članka, treba sadržavati i:

1. potvrdu tijela koje podnosi zahtjev da se odluka o novčanoj kazni više ne može osporavati redovnim pravnim lijekovima
2. datum izvršnosti odnosno pravomoćnosti odluke o novčanoj kazni ili presude
3. opis prirode i iznos novčane kazne koju treba naplatiti
4. ostale informacije i datume važne za postupak izvršenja, uključujući i je li i na koji način odluka ili presuda dostavljena pružatelju usluga ili je donesena u odsutnosti pružatelja usluga
5. temelj tražbine te njezine sastavne dijelove.

Razlozi za odbijanje izvršenja zahtjeva

Članak 40.

(1) Tijelo koje je zaprimilo zahtjev odbit će izvršiti zahtjev iz članka 33. ovoga Zakona ako ne sadrži potrebne podatke iz članka 39. ovoga Zakona, nije potpun ili očito ne odgovara odnosno nije u skladu s odlukom na kojoj se temelji, a nadležno tijelo države koja podnosi zahtjev nije u određenom roku, ako je zatraženo, dostavila dopunu odnosno ispravak.

(2) Osim zbog razloga iz stavka 1. ovoga članka, tijelo koje je zaprimilo zahtjev za naplatu novčane kazne može odlučiti hoće li izvršiti, ne izvršiti ili odbiti izvršiti zahtjev ako, nakon ispitivanja zahtjeva, utvrdi da:

1. je očito da su troškovi ili sredstva potrebna za izvršenje zahtjeva za naplatu u nerazmjeru s iznosom koji treba biti naplaćen
2. bi izvršenje zahtjeva za naplatu uzrokovalo znatne poteškoće
3. je ukupan iznos novčane kazne prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan donošenja odluke o novčanoj kazni jednak ili manji od 350 eura ili
4. bi izvršenjem zahtjeva došlo do nepoštivanja temeljnih prava i sloboda pružatelja usluga ili pravnih načela koja se primjenjuju u skladu s Ustavom Republike Hrvatske.

(3) U slučajevima iz stavka 1. ovoga članka, tijelo koje je zaprimilo zahtjev, ako smatra potrebnim, a prije donošenja odluke o odbijanju zahtjeva, zatražit će od tijela koje je podnijelo zahtjev dostavu dopunskih podataka u roku ne duljem od dva dana.

(4) Ako tijelo koje je zaprimilo zahtjev zbog razloga iz stavaka 1. i 2. ovoga članka odluči ne izvršiti ili odbiti izvršenje zahtjeva iz članka 33. ovoga Zakona, dužno je, čim je to moguće, o razlozima odbijanja ili neizvršenja obavijestiti tijelo koje je podnijelo zahtjev.

Prekid postupka provedbe zahtjeva

Članak 41.

(1) Ako se u tijeku postupka provedbe zahtjeva iz članka 33. ovoga Zakona u državi koja je podnijela zahtjev pokrene postupak kojim se osporava temelj traž-

bine, obveza plaćanja ili novčana kazna, nadležno će tijelo prekinuti postupak do dostave izvršne odluke tijela nadležnoga za rješavanje stvari.

(2) O postojanju spora iz stavka 1. ovoga članka nadležno tijelo koje je dostavilo zahtjev dužno je odmah obavijestiti tijelo koje je zaprimilo zahtjev.

Troškovi

Članak 42.

(1) Ukupan iznos naplaćen po zahtjevu za naplatu novčane kazne iz članka 3. točke 19. ovoga Zakona prihod je državnog proračuna Republike Hrvatske.

(2) Uzajamna pomoć i administrativna suradnja država članica u skladu s odredbama ovoga Zakona pruža se besplatno te se troškovi nastali u toj suradnji neće potraživati od države koja je podnijela zahtjev.

Nadležnost u sporovima

Članak 43.

(1) Rješavanje u sporovima u vezi s nastankom potraživanja, obveze plaćanja ili odluke o novčanoj kazni koje je nastalo odnosno koja je donesena u državi koja je nadležnom tijelu iz članka 32. stavka 1. ovoga Zakona podnijela zahtjev nije u nadležnosti tijela Republike Hrvatske.

(2) Za rješavanje u sporovima vezanima za provedbu odredaba glave IV. ovoga Zakona nadležni su općinski sudovi prema pravilima o mjesnoj nadležnosti u parničnom postupku.

GLAVA V.

UPRAVNI I INSPEKCIJSKI NADZOR

Upravni nadzor

Članak 44.

Upravni nadzor nad primjenom ovoga Zakona obavlja ministarstvo nadležno za poslove rada.

Inspekcijski nadzor

Članak 45.

(1) Inspekcijski nadzor nad primjenom ovoga Zakona obavlja državna upravna organizacija koja prema posebnom propisu obavlja inspekcijske poslove u području rada i zaštite na radu.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, inspekcijski nadzor nad primjenom ovoga Zakona obavljaju i druga tijela državne uprave u čijem je djelokrugu, u skladu s posebnim propisom, obavljanje poslova inspekcijskoga nadzora nad provedbom posebnih propisa kojima se uređuju radni odnosi odnosno uvjeti rada.

GLAVA VI.
PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 46.

(1) Novčanom kaznom od 4110,00 do 6630,00 eura kaznit će se za prekršaj strani poslodavac pravna osoba ako:

1. prije početka upućivanja ne podnese potpunu i točnu izjavu o upućivanju (članak 19. stavci 1. i 2.)
2. u propisanom roku od najkasnije tri dana ne prijavi svaku promjenu podataka u izjavi o upućivanju (članak 19. stavak 4.)
3. u izjavi nije potvrdio odnosno neistinito je potvrdio da je upućeni radnik državljanin treće zemlje zakonito zaposlen, za svakog državljanina treće zemlje (članak 20. stavak 3.)
4. ne ovlasti ili ne imenuje osobu koja će čuvati u Republici Hrvatskoj propisanu dokumentaciju ili na zahtjev nadležnoga tijela ne učini dostupnom na uvid traženu dokumentaciju (članak 21. stavak 1.)
5. osobi imenovanoj za čuvanje propisanih dokumenata u Republici Hrvatskoj ne uruči pisanu potvrdu o ovlaštenju (članak 21. stavak 2.)
6. ne ovlasti odnosno ne imenuje osobu za primanje i slanje pismena (članak 22. stavak 1.)
7. osobi imenovanoj za primanje i slanje pismena ne uruči pisanu potvrdu o ovlaštenju (članak 22. stavak 2.)
8. nakon završetka upućivanja na traženje nadležnog tijela Republike Hrvatske ne dostavi zatražene dokumente o upućivanju iz članaka 21. i 22. ovoga Zakona, u roku od mjesec dana od dana dostave zahtjeva (članak 23.).

(2) Novčanom kaznom od 1320,00 do 2650,00 eura za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u stranom poslodavcu pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom od 1320,00 do 2650,00 eura za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se strani poslodavac fizička osoba.

Članak 47.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 4110,00 do 6630,00 eura kaznit će se za prekršaj za svakoga državljanina treće zemlje korisnik pravna osoba kojem je usluga namijenjena u Republici Hrvatskoj i koji je dozvolio pružanje usluge odnosno koristio rad upućenoga radnika ako je znao ili je mogao znati da upućeni radnik nije zakonito zaposlen (članak 20. stavak 4.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 1320,00 do 2650,00 eura kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba u korisniku pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 1320,00 do 2650,00 eura kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka korisnik usluge fizička osoba.

Članak 48.

(1) Novčanom kaznom od 1320,00 do 3980,00 eura kaznit će se za prekršaj domaći korisnik pravna osoba ako ne obavijesti stranu agenciju o plaći i drugim uvjetima rada koje primjenjuje na svoje radnike, ako to ne učini u pisanom obliku ili to ne

učini najkasnije prije sklapanja ugovora o prekograničnom ustupanju radnika (članak 12. stavak 1.).

(2) Novčanom kaznom od 660,00 do 1320,00 eura za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u korisniku pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom od 660,00 do 1320,00 eura za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se domaći korisnik fizička osoba.

Članak 49.

(1) Novčanom kaznom od 1320,00 do 3980,00 eura kaznit će se za prekršaj strana agencija pravna osoba ako domaćem korisniku ne potvrdi odnosno ne potvrdi u pisanom obliku da je obaviještena o uvjetima rada radnika domaćeg korisnika (članak 12. stavak 2.).

(2) Novčanom kaznom od 660,00 do 1320,00 eura za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u stranoj agenciji pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom od 660,00 do 1320,00 eura za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se strana agencija fizička osoba.

Članak 50.

(1) Odredbe članka 6. stavka 1. točaka 3., 8. i 9., članka 8. stavka 1., članka 9., članka 14., članka 15. i članka 18. ovoga Zakona ne primjenjuju se na vozača u sektoru cestovnoga prometa do dana stupanja na snagu posebnoga propisa kojim će se u hrvatsko zakonodavstvo preuzeti Direktiva (EU) 2020/1057 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o utvrđivanju posebnih pravila u pogledu Direktive 96/71/EZ i Direktive 2014/67/EU za upućivanje vozača u sektoru cestovnog prometa te izmjeni Direktive 2006/22/EZ u vezi sa zahtjevima za provedbu i Uredbe (EU) br. 1024/2012 (OJ L 249/49, 31. 7. 2020.).

(2) Do stupanja na snagu posebnoga propisa iz stavka 1. ovoga članka vozač u sektoru cestovnoga prometa ima pravo na najniži iznos plaće, uključujući povećanu plaću za prekovremeni rad, na razini prava utvrđenoga pravnim propisima Republike Hrvatske odnosno proširenim kolektivnim ugovorom, ako je to za radnika povoljnije od prava koje se primjenjuje na radni odnos.

Članak 51.

(1) Stranom poslodavcu koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona ima u Republici Hrvatskoj upućenoga radnika u trajanju kraćem od 18 mjeseci od dana početka upućivanja produžuje se razdoblje upućivanja na 18 mjeseci bez obveze podnošenja obavijesti o potrebi produženja iz članka 18. ovoga Zakona, a prethodna razdoblja upućivanja radnika na istom zadatku uračunavaju se u ukupno trajanje upućivanja.

(2) Strani poslodavac koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona ima u Republici Hrvatskoj upućenoga radnika na istom zadatku u trajanju dužem od 18 mjeseci od dana početka upućivanja dužan je od dana stupanja na snagu ovoga Zakona primjenjivati odredbe ovoga Zakona o dugotrajnom upućivanju.

Članak 52.

(1) Ministar nadležan za poslove rada u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijet će pravilnike iz članka 19. stavka 5. i članka 29. stavka 6. ovoga Zakona.

(2) Do stupanja na snagu provedbenih propisa iz stavka 1. ovoga članka ostaju na snazi sljedeći provedbeni propisi:

1. Pravilnik o obliku i sadržaju izjave o upućivanju radnika (»Narodne novine«, br. 105/17.)
2. Pravilnik o postupanju prilikom opće procjene privremenosti rada upućenoga radnika i privremenosti poduzimanja ekonomskih aktivnosti poslodavca u Republici Hrvatskoj (»Narodne novine«, br. 105/17.).

Članak 53.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni u području upućivanja radnika (»Narodne novine«, br. 101/17.).

Članak 54.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu 1. siječnja 2021.

Odredbe akata o izmjenama i odluke Ustavnog suda

Prijelazne i završne odredbe akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj
114/2022

Članak 7.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu na dan
uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.